

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Na podstawie art. 63 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1966 r. w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1966 r.

Nr 45, poz. 279, z 1969 r. Nr 32, poz. 272, z 1971 r. Nr 8, poz. 92 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317) wyrazy „3 zł” zastępuje się wyrazami „5 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *K. Olszewski*

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 3 czerwca 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie krajowego transportu drogowego.

Na podstawie art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. z 1972 r. Nr 34, poz. 234 i z 1973 r. Nr 2, poz. 20) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 36:

a) w ust. 1 pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) prowadzenie publicznego ciężarowego transportu samochodowego, z wyjątkiem określonego w ust. 2 pkt 2”;

b) ust. 1a oznacza się jako ust. 2 i nadaje się mu brzmienie:

„2. Zezwolenia na prowadzenie zarobkowego transportu drogowego:

1) pojazdami konnymi,

2) ciężarowego ciągnikami przez rolników w czasie wolnym od pracy na roli

— udziela naczelnik gminy (miasta i gminy), naczelnik miasta nie stanowiącego powiatu, prezydent lub naczelnik miasta stanowiącego powiat, a w mieście wyłączonym z województwa — prezydent miasta lub naczelnik dzielnicy tego miasta.”;

c) skreśla się dotychczasowy ust. 2,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli zezwolenie na prowadzenie zarobkowego transportu drogowego ma być udzielone na obszar powiatu i miasta stanowiącego powiat, zezwolenie wydaje terenowy organ administracji państwowej stopnia powiatowego, właściwy ze względu na siedzibę (zamieszkanie) jednostki (osoby) ubiegającej się o zezwolenie.”;

2) w § 46 ust. 1 pkt 1 wyrazy: „państwowa jednostka organizacyjna” zastępuje się wyrazami: „uspołeczniiona jednostka organizacyjna”;

3) w § 58:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Posiadacz pojazdu tworzy fundusz premiiowy w wysokości 10% należności otrzymanych od placówek spedycyjnych z tytułu zleconych przewozów w ramach wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów.”;

b) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Kierowcy, który przewiózł przesyłkę w ramach wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów, przysługuje premia z funduszu, o którym mowa w ust. 2. Premię oblicza się od należności otrzymanej od placówki spedycyjnej, za każdy wykonany przez kierowcę przewóz, w wysokości:

— 10% od kwoty do 500 zł,

— 5% od kwoty powyżej 500 do 1000 zł,

— 2% od kwoty powyżej 1000 zł.

Premię oblicza się systemem składanym, oddzielnie dla każdego przedziału kwotowego.

4. Osobie bezpośrednio przygotowującej i zlecającej jazdę przysługuje z funduszu, o którym mowa w ust. 2, premia w wysokości 0,5% należności otrzymanej od placówki spedycyjnej za każdą zleconą przez tę osobę jazdę, nie więcej jednak niż 1100 zł miesięcznie.

5. Pozostałą kwotę funduszu premiiowego przeznaczają się na premię dla pracowników, przyczyniających się do wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów, z tym że indywidualna premia nie może przekraczać 1100 zł miesięcznie. Wykaz stanowisk, na któ-

rych zatrudnieni pracownicy uprawnieni są do otrzymania premii, oraz warunki jej wypłacania ustala właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.",

- 4) w § 59 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „nie więcej jednak niż 1100 zł miesięcznie.”,
- 5) użyte w dotychczasowych przepisach rozporządzenia określenia właściwości prezydów rad narodowych stopnia wojewódzkiego lub powiatowego albo bez oznaczenia stopnia, a także dotyczące właściwości

organów tych prezydów, zastępuje się odpowiednio określeniami: „terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” lub „terenowy organ administracji państwowej stopnia powiatowego” albo „terenowy organ administracji państwowej” bez oznaczenia stopnia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Minister Komunikacji: *M. Zajfryd*

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:
J. Kusiak

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 czerwca 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ruchu na drogach publicznych.

Na podstawie art. 14 pkt 1, art. 17 ust. 3 i 4, art. 20 ust. 2 i 5 i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183 i z 1972 r. Nr 55, poz. 382) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 44 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zezwolenia (ust. 2) wydają:

- 1) na przejazd w granicach województwa oraz miasta wyłączonego z tego województwa — terenowy organ administracji państwowej stopnia powiatowego właściwy według miejsca rozpoczęcia przejazdu; na przejazd rozpoczynający się w mieście wyłączonym z województwa zezwolenie wydaje terenowy organ administracji państwowej tego miasta,
- 2) na inne przejazdy w granicach Państwa — terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego właściwy według miejsca rozpoczęcia przejazdu,
- 3) na przejazd, którego trasa przekracza granicę Państwa — Minister Komunikacji.”

2) w § 50 ust. 1 pkt 5 skreśla się wyrazy: „wymienione w zezwoleniu na prowadzenie nauczania (§ 226) lub”,

3) w § 194 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ukończyła kurs programowy lub odbyła naukę kierowania motocyklem w ośrodku szkolenia kierowców;”

4) w § 195 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawo jazdy kategorii B może otrzymać osoba, która odpowiada warunkom określonym w § 194 ust. 2 pkt 2—5 oraz ukończyła kurs programowy lub odbyła naukę kierowania samochodem w ośrodku szkolenia kierowców.”

5) w § 196 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prawo jazdy kategorii C może otrzymać osoba, która ukończyła 18 lat życia, odpowiada warunkom określonym w § 194 ust. 2 pkt 2—5 oraz:

- 1) ukończyła zasadniczą szkołę zawodową kierowców samochodowych lub inną o zbliżonej specjalności, równorzędną lub stopnia wyższego, i odbyła w czasie nauki ćwiczenia w kierowaniu pojazdami wymienionymi w ust. 1 albo
- 2) ukończyła podstawowy kurs programowy, albo
- 3) ma co najmniej 1 rok pracy w społecznie-ym zakładzie, jako kierowca mający prawo jazdy kategorii B, odbytej bezpośrednio przed ubieganiem się o prawo jazdy kategorii C, oraz ukończyła dokształcający kurs programowy.

3. Osoba ubiegająca się o prawo jazdy kategorii C na warunkach określonych w ust. 2 pkt 1 lub 2, jednocześnie z prawem jazdy tej kategorii otrzyma prawo jazdy kategorii B, jeżeli w czasie nauki w szkole lub na kursie odbyła ćwiczenia w kierowaniu samochodem osobowym i złożyła egzamin z umiejętności kierowania takim pojazdem.”

6) w § 197 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawo jazdy kategorii D może otrzymać osoba, która ukończyła 22 lata życia, odpowiada warunkom określonym w § 194 ust. 2 pkt 2—5 oraz:

- 1) ukończyła podstawowy kurs programowy albo
- 2) ma prawo jazdy kategorii C i co najmniej 3 lata praktyki zawodowej w kierowaniu samochodami ciężarowymi o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 t oraz ukończyła dokształcający kurs programowy.”

7) w § 198 ust. 2 pkt 3 skreśla się wyrazy: „odpowiada warunkom określonym w § 194 ust. 2 pkt 3”,

8) w § 202:

a) skreśla się ust. 1,

b) w ust. 9 skreśla się wyrazy: „z wyjątkiem kandydatów do zawodu kierowcy”.